

JAAP OUDES (1926 - 1998)

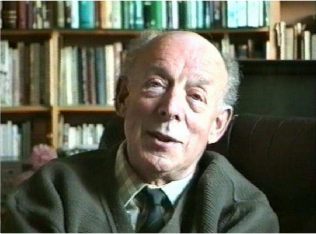
Beelden in woorden

Een uitwerking van DVD Dirk en Jaap Oudes uit 2005. Met citaten en verjaardagswensen voor Jaaps 70^e verjaardag en een interview naar aanleiding van zijn expositie in Hoorn.

Oudes.
J. Oudes
stichting Dirk en Jaap Oudes

'Jaap Oudes 70 jaar'

In het museum Kasteel Helmond met Jan van Laarhoven als directeur heeft in 1985 de eerste grote expositie plaatsgevonden. Harry Verwiël heeft hiervoor de inleiding verzorgd. Harry zal nu als eerste het woord tot Jaap richten.

Harry Verwiël uit Helmond

'Dag Jaap Oudes. Ik vind het heel plezierig dat Jan Oud me de gelegenheid geeft om via dit moderne medium, op grote afstand van waar je nu bent, je toch van harte geluk te wensen met je 70^e verjaardag. Ik heb jou leren kennen, dik tien jaar geleden, via de omweg van het museum in Helmond. Ik herinner me als de dag van gisteren dat Jan van Laarhoven, de toenmalige directeur mij eens een keer belde en zei "als je in Helmond bent, moet je eens komen kijken, want ik heb hier iets interessants". Nou, ik naar Helmond. Ik kom daar in de directeurskamer. En daar ligt op de tafel een hele stapel tekeningen. "Bekijk ze maar eens", zei Jan "en zeg me wat je er van vindt". Ik ga de tekeningen bekijken, waarvan ik met dertig, veertig jaar kunsthistorie achter de rug niet wist waar ik ze moest plaatsen. Maar ik was gefascineerd. De ene voerde me in een wonderlijke wereld van reuzen en de andere ging naar allerlei leuke stadjes ergens in het Noord-Hollandse. En ik zei aan het eind van die kunstbeschuwing tegen Jan van Laarhoven: "Nou, ik vind dat buitengewoon interessant". "Nou", zei Jan, "dat vind ik plezier te horen want ik heb plannen met deze tekeningen. Ik wil daar een expositie van gaan maken". En zo is dat gekomen. Kort daarop heb ik jou zelf leren kennen bij Jan Oud. Ik wou eens horen wat je te vertellen had. Want intussen was mij ook gevraagd "kun je een tekst schrijven voor het boekje wat bij gelegenheid van de expositie in Helmond gaat verschijnen?". Ik heb dat heel graag gedaan, die tekst. Het moest op korte termijn. En, ik moet je eerlijk bekennen Jaap, ik heb, denk ik, nog nooit zo vlug een tekst geschreven als dit keer. Want jouw tekeningen waren mij uit het hart gegrepen. Ik kom uit een familie van Felix Timmermans huisvrind was. Mijn vader was verliefd op Vlaanderen en op de hele sfeer rond Timmermans en ik heb het als kind met de papepel ingekregen. Dus je begrijpt hoe ik meteen al in bij jou in de tekeningen allerlei dingen herkende. Ik vind het heel plezierig dat jouw verjaardag gevierd wordt met deze videohuldiging van een aantal bewonderaars en vrienden en ik ben er blij dat ik er aan mee mag doen. Jaap, stellige groet en ik hoop dat je nog een hoop gelukkig jaren mag beleven.'

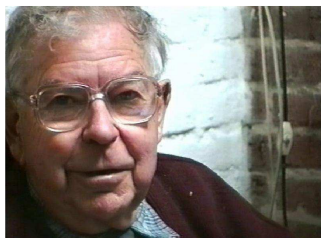
Hier zijn we in de werkkamer van Wil Boetzkes, directeur van Posterheide. Wil Boetzkes heeft de leiding verzorgd van onze eerste expositie in Weert. Wil zal enkele woorden tot jou richten.

Wil Boetzkes uit Helmond

'Jaap, het is alweer bijna tien jaar geleden dat ik als toenmalig conservator van het gemeentemuseum in Helmond de inleiding verzorgd heb voor een expositie die je hebt gehouden in Weert. Inmiddels zijn onze wegens hele andere richtingen uitgegaan. En zoals je misschien nu op de achtergrondbeelden kunt zien, heb ik me helemaal ingegraven in het onderwijs geven aan volwassenen. Maar wel altijd op gebied van kunstgeschiedenis. Ik moet zeggen dat ik nog altijd de fijnste herinneringen heb aan de tijd dat we met jou de tentoonstelling inrichtten in Helmond, in het kasteel, en ik ook die inleiding verzorgd heb in Weert. Nu voor je 70^e verjaardag wil ik je nog altijd hier vanuit Helmond de allerbeste wensen geven van mijn kant en ik hoop dat je nog in een lang leven veel werk zult maken waar wij altijd veel plezier aan gehad hebben.'

Hier zijn we bij Ben van Noordwijk in Helmond. Zonder Ben van Noordwijk zouden we niet zo ver gekomen zijn als we nu zijn. Met de prachtige foto's van Ben heb ik vele museumdirecteuren kunnen overtuigen van de kwaliteit van jouw werk.

Ben van Noordwijk uit Helmond

'Ja, Jaap, ik hoorde van Jan Oud dat je op het ogenblik minder weg kan. Maar toen je dat vernoemde, dacht ik aan het bezoek dat we toen in Alkmaar aan je gebracht hebben thuis. En foto's gemaakt hebben toen je bezig was met al die verhalen. De meeste foto's heb je zelf ook, waarschijnlijk; die ken je wel. Maar, ik dacht ook dat als je zo ineens eigenlijk niet meer weg kan, wat je dan nog wel kan doen. Dat heb ik zelf ook gehad, weliswaar lang geleden, dat was in 1941 in de Duitse tijd, toen ik ineens in Scheveningen in de gevangenis terecht kwam. Bij de Duitsers. Met alleen kale muren en verder niks om te schrijven, niks om te lezen. Geen aanspraak, dus ben je heel op jezelf aangewezen. Toen dacht ik, dat heb ik toen gedacht, herinner ik me nog wel, aan dat Duitse liedje: *Die Gedanken sind frei*. En daar komt ook in:

*Ja fesselt man mich
Im finsternen Kerker,
So sind doch das nur
Vergebliche Werke.*

*Denn meine Gedanken
ZerreiBen die Schranken
Und Mauern entzwei:
Die Gedanken sind frei.*

Dus de gedachte en ook herinneringen, die zijn dus vrij. Die kunnen ze niet afnemen. En ik heb toen ook een hele tijd, ook in gedachten eigenlijk, allerlei leuke dingen weer herbeleefd. Met Van Kampen, de tochten die we gemaakt hebben. Enfin, alles wat eigenlijk zo'n leuke dingen zijn. Die kun je goed herbeleven; reizen. Ik hoorde van Jan Oud dat je toch al lang deed, dat je in gedachten vrij komt. Dat kun je altijd blijven doen, verder heb je niets meer nodig. Dan kom je zonder twijfel ook die figuren tegen, die je op de tekeningen afgebeeld hebt en die je gekend hebt, waarschijnlijk. Waarmee je eigenlijk kan praten en ook weer je herinneringen levendiger maken. Ik dacht toen ook even aan Toulouse de L'autrec, die Franse schilder die eigenlijk al met een gebrek geboren was en die later eigenlijk ook niets meer kon. En in de film die er over gemaakt is, zie je aan het end, dat hij later, als hij niet meer kan schilderen dat hij toch de mensen die hij geschilderd heeft, die figuren, het bewijs en dergelijke, hem komen bezoeken en praten dat hij daardoor eigenlijk de hele zaak weer herbeleefd en plezier aan heeft.

En, ik hoop dat jij ook, en ik hoorde van Jan dat dat eigenlijk al het geval was, dat je in gedachten zo'n reis begint en doorgaat en het helemaal weer beleeft, net zoals het toen was. Dan kun je inderdaad reizen, zonder dat het wat kost. Dat maakt ook nog verschil uit. En waar je toch ook eigenlijk net zoveel plezier aan kan hebben. Je hebt tenminste geen last van het weer, van regen en dergelijke. Je kunt altijd zo gunstig mogelijk kiezen. Dus eigenlijk heeft het ergens wel voordelen. Ik hoop dat je met deze gedachten, dat je daar misschien iets aan kan hebben. Dat anderen met jou meedenken in deze richting. En dat ze ook doen, als je ouder wordt moet je andere dingen laten. Kun je een hoop dingen niet meer. Dus dan moet je je toch ook wat overgeven. Maar er zijn een hoop dingen die je kunt blijven doen. Daar kun je erg veel plezier aan hebben. Dat was eigenlijk wat ik in even kort aan je wilde vertellen.'

Nu zijn we bij Ger Peijs in Bakel met zijn prachtige standaard molen. Ger Peijs is een groot bewonderaar van jouw werk en wil graag het woord tot jou richten.

Ger Peijs uit Bakel

'(...) die ik met jou heb gehad waren altijd bijzonder aangenaam. Ik heb daarvan genoten. Jij bent de mens zoals de beelden die jij hebt gemaakt en je lange leven ook zijn: onbevangen, vrolijk, spontaan en buitengewoon genietend van al het goede in het leven. En dat is een les waar anderen, die jou ontmoeten, iets van kunnen leren. Ik wens jou toe dat jij verder nog vele jaren in een zo goed mogelijke gezondheid door kunt leven. En wellicht Jaap, zien we mekaar toch nog weer een keer. En ook dan weer zal de ontmoeting zeer aangenaam zijn.'

'Waar de kronkelende Nete een zilveren knoop leggen, waar plots een spekbukige overvloedhoornige Brabant zich scheidt van het mijmerend, magere Kempenland. Daar is het: Lier.'
(Voice-over Jan Oud)

Nu zijn we in Lier (België) waar we bij Gommaer Timmermans (red.) zoon van Felix Timmermans) op bezoek gaan.

Gommaer Timmermans uit Lier

'Geachte meneer Oudes, waarde vriend, beste Jaap. U dient met uw kleurpotloden Pallieters op lucifer door de lucht doet zwieren. Charlot, de meid, donker verft en als een zwart begijntje ten tonele voert. Beiaard met Marieke op de rug over de wolken laat galopperen. Wind- en kermismolens bevolkt met moren en marol. U wensen mijn vrouw en ik een gelukkig 70^e verjaardag en bieden u als geschenk 'De Boudewijn' van mijn vader aan. Nog vele jaren teken en wees gegroet. Van harte!'

'Gegroet, o Lier. Gegroet, gegroet Lierke Plezierke nog duizend pluimen op uw hoed.' (Voice-over Jan Oud die voorleest)

België, Veurne

'Nu zijn we in een park van een plaats wat zeer geliefd is bij Jaap. Het is helemaal in het zuidelijke deel van België, vlak bij de grens. In het park hebben we een beeld dat we zo direct zullen gaan zien. Dat is het beeld van Paul Delveaux. En Jaap, je weet het wel: we zijn in Veurne.' (Voice-over Jan Oud)

En zo zijn we dan aangekomen in Veurne bij het Spaans paviljoen waar we prachtige momenten beleefd hebben. Beneden George Tahon. Boven zaten wij. En nu gaan we naar het huis van George en Denise Tahon.

George en Denise Tahon uit Veurne

(George staat voor een eigen schilderij dat hij aan het maken is) 'Het is jammer dat je daar in Holland zit. Maar als je hier zou zijn dan zou je er van hebben opgekeken. Dat is van leper. Dat is die mooie kathedraal. Daar zie je een kleine kermis en daarachter allemaal terrasjes. En er lopen allerlei muziekgroepjes. Dat was werkelijk heel mooi. Het was tegen de avond. Vanaf een uur of half vier. Ik had ervan horen vertellen dat dit allemaal plaats zou gaan vinden en ben er dan ook gaan kijken. Ik dacht: "Dat zou Jaap eens moeten zien. Dat was juist iets voor hem." Het was ongelooflijk mooi. Er waren Engelse muziekgroepjes met gekleurde kostuums. En er waren zelfs Nederlandse muziekgroepjes. Ik kon niet geloven hoe mooi het was. En een volk dat er was! Ik heb er een schilderij van gemaakt zoals jullie zien. Ik kon het niet geheel met volk zetten. Dat was teveel. Dat wat jullie nu zien is een opdracht. De opdrachtgever heeft naar de Markt van leper gevraagd en niet naar al dat volk. Ik kon het echter niet laten om het volk er toch op te schilderen. Dat was zeer mooi en het paste er helemaal in. De kleuren pasten bij het kantwerk van de lakenhallen en de kerk en alles. Want leper is mooi hè? Het is heel, heel mooi. Je zou eens met mij mee moeten gaan. Ik weet het niet maar ik heb van horen zeggen dat Jaap zijn verjaardag gaat vieren. En ik wens Jaap een gelukkige verjaardag toe en hoop dat hij nog eens naar Veurne kan komen. We spreken er dikwijls van bij Pillaert (tea-room). Van Jaap, Jan, Margot en Annemarie. En dat jullie zulke brave mensen zijn. Ik herinner mij nog je tentoonstelling. Het was een feestelijke tentoonstelling en zeer mooie tentoonstelling. Ik zie Jaap Oudes als een grote artiest. Een grote kunstenaar. Ik zeg dat als George Tahon. Dat werk van Jaap zal nog eens in een museum komen. Het heeft mij zeer geraakt. Want Jaap is een echte Pallieter. Ik kan er niet meer van zeggen want het heeft mij zeer geraakt. Ik wens hem een gelukkige verjaardag toe en hoop dat hij nog vele mooie jaren zal hebben. En dat hij blij mag zijn dat hij zulke vrienden heeft.'

(Denise en George Tahon met cadeaus: lekkernijen van Jules Destrooper.)

'Dat is van ons tweeën voor je verjaardag. Het is allemaal uit de streek. Het is allemaal gebakken met het meel van de molen in onze omgeving: het Veurne Ambacht. Dat ze mogen smaken. En geef er maar één aan Margot en één aan Annemarie en één aan Jan!'

En als we in Veurne zijn, moeten we zeker naar Beulskamp. Naar Ivan en Fabiënne. Die hebben het ons mogelijk gemaakt om in Veurne een expositie te houden. (Voice-over Jan Oud)

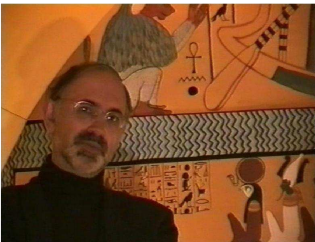

Ivan en Fabiënne Verhaegen uit Beulskamp

Ivan: 'Beste Jaap. Tussen onze eerste ontmoeting op de trein en de dag van vandaag zijn er natuurlijk al heel wat jaren verlopen. Ik herinner me nog goed toen je bij ons op de koffie kwam en dat we een rondje maakten in de Moeren, en jij van een kleine, eenvoudige schets een prachtig werk kon maken. We hebben ook kunnen genieten van je tentoonstelling in Veurne. En, ik kan bijna zeggen dat we nog bijna elke dag aan je denken want je werk hangt vlak achter ons. Dus telkens als we hier passeren, dan zien we nog jouw hand. We zijn blij je langs deze weg te kunnen geluk wensen met je verjaardag. We hopen dat het verder zeer goed met je blijft gaan. Dat je mag blijven genieten van het leven zoals je dat altijd zelf hebt gewild en met heel de familie een gelukkige verjaardag! Fabiënne: 'Een gelukkige verjaardag!'

Ivan: 'Als klein presentje hebben we gedacht aan een boek over de voetprocessie. Dat is iets dat jou altijd geboeid heeft: stoeten en reuzen. En ik hoop dat je er veel plezier aan beleeft.

'We staan nu voor het Bijbels Openlucht Museum van Heilig Land Stichting, waar Jan van Laarhoven directeur is. Jan van Laarhoven was de toenmalige directeur van het kasteel van Helmond en we gaan nu daar op bezoek.' (Voice-over Jan Oud)

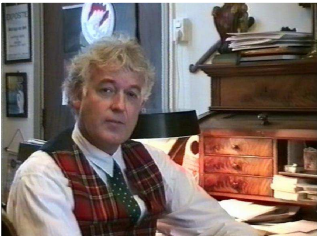

Jan van Laarhoven

'Beste Jaap. Hoewel het bijna tien jaar geleden is dat jij in het museum in Helmond je werk tentoon hebt gesteld, kan ik het mij nog heel erg goed herinneren. Niet alleen omdat het natuurlijk ook het boekje ervan bewaar, maar ook omdat het een hele bijzondere indruk maakte. Wanneer je, net als ik zelf heel graag tekent, dan weet je hoe moeilijk het is wanneer je een leeg vel papier voor je hebt liggen en een doos met potloden. Het is een hele klus om dat vel papier vol te krijgen, en het mooi vol te krijgen. En wat ik in jouw werk zo knap vond, wat jij zo goed deed, is dat je het vel papier in alle hoekjes en gaatjes wist te vullen, zonder dat er ook maar ergens verlies van kwaliteit was. Overal was het even goed. Alle details werden met evenveel zorg en met liefde uitgewerkt. En alles bij elkaar vormden die een verhaal en wanneer je er nu nog naar kijkt, ook na al die jaren, dan komen die details weer boven. En ben je op ieder plaatsje vele minuten lang bezig om te ontcijferen wat er staat. En je hoeft

het eigenlijk niet eens te ontcijferen, want het spreekt voor zichzelf: een levendig verhaal van een stuk menselijke bedrijvigheid. Ik hoop dat heel veel mensen ook de komende jaren van jouw werk zullen genieten en dat het misschien wel even lang zal overleven als de schildering hierachter door een Egyptische kunstenaar is gemaakt. Die evenveel aandacht had voor het alledaagse, gewone. Alles ook heel minutieus weergaf, met de bedoeling ook dat het duizenden jaren bewaard zou blijven. In ieder geval: heel hartelijk geluk gewenst met je 70e verjaardag en ik hoop dat je nog heel veel plezier zult hebben in je werk.'

'Naast Lier is Hoorn één van onze belangrijkste plaatsen. Hier staan we in het West-Friesmuseum. Jaap je ziet het al: een eenhoorn. We gaan nu op weg naar Ruud Spruit. (Voice-over Jan Oud)

Ruud Spruit van het West-Friesmuseum

'Dag Jaap. Heel hartelijk gefeliciteerd met je 70e verjaardag. Hier in het museum denken we nog vaak aan de tentoonstelling die we gemaakt hebben. De beelden op Hoorn, het gezicht op West-Friesland en allemaal gezien zoals jij je wereld ziet. Wij vonden het vooral knap dat je de kans hebt gezien om zo'n Hollands stukje landschap, en zo'n Hollandse stad als Hoorn hebt kunnen tekenen alsof het in Vlaanderen lag. En ik moet je bekennen, vanaf het moment dat de tentoonstelling hier geweest is, en ik wandel door Hoorn of ik rijd door West-Friesland, dan is alles af en toe met de zon er op of in het voorjaar, nog weer zoals het was op jouw tekeningen. Dan zeg ik: "Kijk, West-Friesland in Vlaanderen zoals Jaap Oudes het geschilderd en getekend heeft." Ik wens je het allerbeste en ik hoop je nog eens een keer weer te zien.'

-Einde-

'Expositie van Jaap Oudes in Hoorn (1986)'

Interview met Jaap Oudes door Joop van Hinten

'In het programma staat: "U heeft geen academische studie gehad." Wat u van tekenen en van schilderen te weten bent gekomen, dat heeft u van uw vader. Die was een niet onverdienstelijke zondagsschilder en dat kunnen we nog zien, daar waar een aantal van zijn werken ook op deze tentoonstelling aanwezig zijn.

Wat heeft u ertoe gebracht om juist déze manier van tekenen te gaan doen, daar waar de schilderijen van uw vader totaal afwijken?'

- 'Dat is natuurlijk een persoonlijke kwestie geweest. Ik wou niet hetzelfde als vader. Dat kon toch nooit. En ik heb daar ook nooit geen moeite voor gedaan. Dat is zomaar gegroeid door het zien van een landelijke waar ik mijn eigen onderwerpen in heb gevonden. Zoals ik u straks al vertelde een boerenhoedje, waar mijn vader een keer mee thuis kwam. Dat is zoiets waar ik iets komisch in zien. Althans mijn vader ook dat er ietwat karakteristieke, of komisch eigenlijk, en die gebruikte ik dan speciaal voor mijn tekeningen voor mijn figuurtjes.'

'Dat hoedje komen we vaak tegen op uw tekeningen.'

- 'Komt heel veel voor. In Marken en Volendam werkte ik in die tijd ook heel veel. Dat zijn de beginpunten geweest die me tot vreugde lieten werken.'

'U heeft uzelf ontwikkeld tot een dergelijk kunstenaar. Hoeveel jaren heeft u er nu over gedaan, voordat het iets was? Uw vader was de kunstcriticus van u. Hij was uw leermeester. Hoe is dat nu precies gegaan?'

- 'Nou, ik tekende helemaal vrij. Hij gaf nooit geen aanwijzingen in de zin van "zo moet je het doen". Dat was er niet bij. Hij zei alleen de ene tekening vond hij beter dan de ander. En wat ik tekende: in de eerste jaren van 1945 tot 1952 toen tekende ik alleen maar interieurs en boerderijtjes. Dus naturalistischer. Toen ik dat boerenhoedje zag en Marken en Volendam gezien had, toen heb ik als het ware mijn figuurtjes gevonden. Ik heb altijd met mijn vader samen getekend. Soms stond hij met zijn vader met z'n rug naar mij toe, en ik aan de andere kant. En hij zat te schilderen, en ik zat te tekenen. En het groeide zo al werkendeweg uit.'

'U kwam tot een bepaald niveau, waarvan je dan kan zeggen: "typische stijl van Jaap Oudes". Dan zijn er, als ik de expositie zo bekijk, drie groepen, drie tijden, waarin u dus getekend heeft. Dat is de West-Friese tijd, dat is de Vlaamse tijd en dat is de

Spaanse tijd. In het programma staat ook: "u bent geïnspireerd door de boeken van Felix Timmermans".'

- 'Heel erg.'
'Hoe wordt iemand daar nou door geïnspireerd? In het West-Friese land, Felix Timmermans en u tekent in een naïeve stijl met de doos Caran d'Ache. En daar zit 'ie dan: Jaap Oudes.'

- 'Na 1954 ben ik voor het eerst in Vlaanderen geweest. Daarvoor nog nooit. De boeken die ik zag ik als het ware voor mijn ogen getekend. Alleen moest ik nog kennis maken met het Vlaamse land zelf. Dat heb ik in 1954 gedaan en dat is een openbaring voor me geworden. Toen heb ik in alle opzichten heb ik de boeken van Timmermans in en rond Lier naar vermogen gezien als het ware, in fantasie dan natuurlijk. En tot op de huidige dag nu nog. En ik geniet er nog tot op de huidige dag van. Want ik vind het een feest om zo'n 'hoorn van overvloed land', het Pallieterland te ontmoeten.'

'Het komt ook in veel van uw schilderijen tot uiting, als bruiloftgangers, muzikanten, eters, enfin. Het is nogal van een blijmoedig geheel.'

- 'Probeer ik althans, en dat lukt me vrij goed. Ik ga van het standpunt uit dat er al een hoop ellende is in de wereld. Laten we proberen zolang we nog gezond zijn, en niet gedwards-boomd worden door ziekte, laten we nog een beetje vrolijkheid. Mensen hebben geen behoefte aan ellende. We hebben al genoeg ellende. En van nature heb ik de kans nog om het nog even vrolijk op te vatten, dus ik hoop het nog een tijdje vol te houden zo.'

'Ik heb ergens gelezen dat u de flierefluter wordt genoemd die met potlood en papier langs 's herenswegen trok om z'n tekeningen te maken, dan moet u het wel van de vrolijke kant zien.'

- 'Dat doe ik ook, meneer. Dat doe ik ook. Ik zie graag het land. Als de oogst binnen is, vind ik dat een reden om gezellig de bloemetjes buiten te zetten. Want de oogst is een geweldig rijke gave. Want ieder jaar ben ik weer blij als de oogst weer gezond en binnen is: appels, peren en noemt u maar op. En ik zou het leuk vinden als er in de steden weer oogststoeten worden gehouden. Ter ere en als hommage aan de oogst.'

'Dat zijn wij hier vergeten. Maar in Vlaanderen worden dat soort feesten nog wel georganiseerd.'

- 'In Mechelen was er afgelopen zondag een groenten- en fruitcorso.'

'Dan komen we aan bij uw Spaanse periode, die qua kleuren in uw schilderijen totaal verschilt. Het is feller, het is wat harder geworden. U moet daar overvallen zijn door het licht.'

- 'Dat ben ik zeker. Het licht was als een oceaan van zonnefeesten die op me afkwamen. En daarin de sinaasappelboompjes, zodat het weer een voortzetting was van een Spaanse Pallieter. In zekere zin.'
'U blijft dat zo zien hè...'
- 'Ja, daar kom je niet onderuit. Dat dringt iedere keer in me op. In alle vrije jaartjes, zowel in Vlaanderen als in Spanje.'
'Vind u het erg dat het nu pas gekomen is?'
- 'Nee, helemaal niet. Ik ben blij dat het zolang geduurd heeft.'
'Zodat u zo lang onbekend ben gebleven?'
- 'Nou, in die tijd heb ik me heerlijk verder kunnen ontwikkelen. Tot dat het nu is. Of het goed is, weet ik nog niet. Ik zie wel eens tekenaars en schilders die voor mijn gevoel wat te vroeg met hun werk naar voren zijn gekomen. Waardoor het werk nog niet voldoende kracht en essentie heeft. Het had misschien met wat meer geduld wat later kunnen komen, met wat meer kwaliteit soms. Maar sommige dingen vind ik te snel naar voren zijn gekomen.'
'U bent er niet rijk van geworden?'
- 'Geestelijk wel!
'Ja, het is een ervaring.'
- 'Geestelijk ben ik er enorm rijk van geworden. En materieel: och...'
'Wat zegt dat ook?'
  - 'Ik heb me kunnen bedruipen tot heden toe. En dat is voor mij van bovengeschikt belang. Als het geestelijke boven het materiële uitstijgt, dan ben je een gelukkig mens.'

-Einde-

'Als het geestelijke boven het materiële uitstijgt, dan ben je een gelukkig mens.'

Jaap Oudes

Louis Straatman en Jan Oud

Beelden in woorden. Een uitwerking van DVD Dirk en Jaap Oudes uit 2005. Met citaten en verjaardagswensen voor Jaaps 70^e verjaardag en een interview naar aanleiding van zijn expositie in Hoorn.

Alle afbeeldingen zijn gemaakt door middel van printscreen van de DVDbeelden.

Coproductie 2005
Het camerawerk en de montage verzorgde Louis Straatman.
Jan Oud verzorgde beeld en tekst.

Uitgewerkt door Nikki de Jong (n.dejong@students.uu.nl)
Stage januari – april 2012